

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10341/2025
17.06.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић, Мирјане Андријашевић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из села ..., чији је пуномоћник Мирослав Нешић, адвокат из ..., против противника предлагача ББ из села ..., чији је пуномоћник Небојша Стојиљковић, адвокат из ..., ради деобе, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 807/24 од 29.05.2025. године, у седници одржаној 17.06.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији предлагача, изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 807/24 од 29.05.2025. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 807/24 од 29.05.2025. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању Р1 80/22 од 05.03.2024. године, ставом првим изреке, утврђено је да кп. бр. .. уписана у лн. бр. .. КО ..., укупне површине 1756 м2, заједничка сусвојина предлагача у уделу од 5/7 односно у површини од 1254 м2 и противника предлагача у уделу од 2/7 односно у површини од 502 м2, те се врши физичка деоба кп. бр. .. тако што предлагачу и противнику предлагача припада сваком по део у мерама и границама ближе као у том ставу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован предлог предлагача да се изврши физичка деоба кп. бр. .. КО ... уписане у лн. бр. .. на начин да предлагачу припадне површина од 1244 м2 или удео од 1244/1756 у мерама и границама ближе као у том ставу изреке, те да противнику предлагача припадне део наведене парцеле у мерама и границама ближе као у том ставу изреке, а да за потребе прилаза предлагач и противник предлагача користе заједнички приступни пут који остаје као сукориснички између њих у делу од по 1/2 у мерама и границама ближе као у том ставу изреке. Ставом трећим изреке обавезан је предлагач да противнику предлагача на име трошкова поступка исплати 254.250,00 динара, са законском затезном каматом од извршности решења до исплате.

Решењем Вишег суда у Врању Гж 807/24 од 29.05.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба предлагача и решење Основног суда у Врању

P1 80/22 од 05.03.2024. године потврђено у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је првостепено решење у ставу трећем изреке тако што је обавезан противник предлагача да предлагачу на име трошкова ванпарничног поступка исплати 7.942,00 динара, са законском затезном каматом од извршности решења до исплате. Ставом трећим изреке, одбијени су као неосновани захтеви учесника поступка за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против другостепеног решења предлагача је изјавио ревизију због битне повреде парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Противник предлагача је дао одговор на ревизију.

На основу члана 404. став 1. ЗПП, који се примењује на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл.гласник РС“ бр. 46/95...14/22), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

По оцени Врховног суда у конкретном случају нема основа за посебну ревизију, јер су нижестепени судови одлучили у складу са устаљеном судском праксом. Подносилац ревизије и не наводи разлоге за посебну ревизију. Сходно наведеном, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл.гласник РС“ бр.72/11...10/23), који се примењује на основу члана 27. став 2. и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл.гласник РС“ бр. 46/95...14/22), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

За оцену права на ревизију против правноснажног решења другостепеног суда у ванпарничном поступку, меродавна је вредност коју је предлагач – странка означила у предлогу као вредност захтева, а ако то странка није учинила, меродавна је вредност на коју је плаћена или одређена судска такса.

У конкретном случају предлагач није у предлогу за деобу непокретности означио вредност захтева, нити је то учињено до окончања поступка пред првостепеним судом. Предлагачу је одређена судска такса на предлог и одлуку у износу од по 1.900,00 динара.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку, прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази

динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У имовинско-правним споровима у којима се тужбени захтев не односи на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, а тужилац у тужби (предлогу) и у току првостепеног поступка није означио вредност спора, нити се она може утврдити на основу одређене или плаћене судске таксе, а не може се утврдити ни по одредбама члана 21. до 27. Закона о судским таксама („Сл.гласник РС“ бр.28/94...91/25), као вредност предмета спора, применом члана 28. истог Закона, узима се износ од 15.000,00 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Имајући ово у виду, као и да се у конкретном случају ради о ванпарничном поступку по предлогу за деобе непокретности, у коме се као вредност предмета поступка узима износ од 15.000,00 динара - применом члана 28. Закона о судским таксама, а што представља динарску противвредност износа који не прелази 40.000 евра, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Марина Милановић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић